

11.

ΑΘΗΝΑ

Από τη βασιλεία
στην αριστοκρατία

Στην Αττική τα εύφορα εδάφη ήταν λιγοστά.

Στα ορεινά αναπτύχθηκε η κτηνοτροφία.

Αργότερα το εμπόριο και η ναυτιλία έφεραν
πλούτο στην πόλη.

Αργότερα η Αττική αποτέλεσε ενιαίο κράτος με
έδρα την Αθήνα. Λέγεται πως τη συνένωση
αυτή έκανε ο **Θησέας**.

Για να γιορτάσουν το γεγονός αυτό τελούσαν
τη μεγαλύτερη γιορτή, τα **Παναθήναια**.

Οι Αθηναίοι ήταν περήφανοι για την **Ιωνική**
καταγωγή τους.

Παναθήναια

ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ

Πρώτο πολίτευμα ήταν η **βασιλεία**, για την οποία ελάχιστα γνωρίζουμε.

Τελευταίος βασιλιάς σύμφωνα με την παράδοση ήταν ο **Κόδρος**.

Το πολίτευμα μετατρέπεται σε **αριστοκρατία**.

Ο βασιλιάς εξακολουθεί να υπάρχει, αλλά οι αρμοδιότητες του είναι μόνο θρησκευτικές.

Κόδρος .Οι Δωριείς ήθελαν να καταλάβουν την Αθήνα. Το μαντείο των Δελφών τους έδωσε χρησμό ότι αυτό θα το κατάφερναν μόνο αν δεν σκοτωνόταν ο βασιλιάς της Αθήνας, ο Κόδρος. Αυτός, λοιπόν, μεταμφιέστηκε σε χωρικό και δυο Σπαρτιάτες στρατιώτες ξεγελάστηκαν και τον σκότωσαν. Έτσι, η Αθήνα σώθηκε.

Μετά τον Κόδρο, οι Αθηναίοι δεν έκαναν άλλο βασιλιά. Την εξουσία την πήραν οι ευγενείς και το πολίτευμα έγινε **αριστοκρατικό**.

Την εξουσία ασκούν ο **Επώνυμος Άρχοντας**,
συγκαλεί την Εκκλησία του Δήμου και ο
Πολέμαρχος, που είναι ο υπεύθυνος για το
στρατό.

Οι **Έξι Θεσμοθέτες** ήταν αρμόδιοι για τα
δικαστικά θέματα.

Ο **Άρειος Πάγος** φρόντιζε την τήρηση των
νόμων.

Η Εκκλησία του Δήμου ήταν η λαϊκή
συνέλευση.

Με την ανάπτυξη όμως του εμπορίου, οι έμποροι και οι βιοτέχνες αποκτούν μεγάλη οικονομική δύναμη και αμφισβητούν την εξουσία των ευγενών.

Από την άλλη, οι χρεωμένοι αγρότες απαιτούν την κατάργηση των χρεών, αφού όσοι δεν μπορούσαν να τα ξεπληρώσουν γίνονται δούλοι.

Την κατάσταση αυτή εκμεταλλεύεται ο **Κύλωνας** και το **632** π.Χ. προσπαθεί να πάρει την εξουσία και να γίνει τύραννος, με τη βοήθεια των οπαδών του.

Όμως αποτυγχάνει και ο ίδιος καταφεύγει στα Μέγαρα, ενώ οι οπαδοί του, παρόλο που είχαν καταφύγει στους βωμούς των θεών, σφαγιάζονται. →

Κυλώνειο άγος

Κυλώνειο άγος - Φάληρο

Η κατάσταση έφτασε σε ανεξέλεγκτο σημείο.

Ο λαός απαιτεί κατάργηση των χρεών και
σύνταξη γραπτών νόμων.

Για να εκτονωθεί η δυσαρέσκεια, οι ευγενείς
αναθέτουν το **624 π.Χ.** στο **Δράκοντα** να
καταγράψει τους νόμους.

Οι νόμοι του Δράκοντα ήταν τόσο αυστηροί ,
που έλεγαν πως γράφηκαν με αίμα.

Ο Δράκοντας όρισε για όλα τα αδικήματα μια τιμωρία, το θάνατο. Όσοι κατηγορούνταν για τεμπελιά, τιμωρούνταν με θάνατο. Επίσης και αυτούς που έκλεβαν φρούτα ή λαχανικά τους τιμωρούσαν το ίδιο αυστηρά, όπως εκείνους που είχαν σκοτώσει. Γι' αυτό ο Δημάδης πολύ σωστά είπε ότι ο Δράκοντας έγραψε τους νόμους του με αίμα και όχι με μελάνι. Μάλιστα ρώτησαν και τον ίδιο γιατί όρισε ως τιμωρία για όλα σχεδόν τα αδικήματα το θάνατο. Εκείνος τότε απάντησε ότι τα μικρά αδικήματα αξίζουν αυτή την τιμωρία, για τα μεγάλα όμως δεν υπάρχει μεγαλύτερη τιμωρία από αυτήν.

Πλούταρχος, Σόλωνας, 17 (διασκευή)

3. Οι νόμοι του Δράκοντα ήταν χαραγμένοι σε μαρμάρινες πλάκες.